

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólny znak towarowy:	Spaform Limited
Przedmiotowy znak towarowy:	Znak słowny "SPAFORM" – wniosek nr 609 776, złożony dla towarów zaklasyfikowanych do kategorii 7 (pompy itp.), 9 (aparaty i instrumenty do pomiaru ciśnienia) oraz 11 (wannы wirowe)
Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie:	Skarżący
Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:	Krajowy znak towarowy SPA dla towarów zaklasyfikowanych do kategorii 32 (wody mineralne itp.)
Decyzja Wydziału Sprzeciwów	Oddalenie sprzeciwu
Decyzja Izby Odwoławczej	Oddalenie odwołania
Podniesione zarzuty	Naruszenie art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 ⁽¹⁾ . Na podstawie tego artykułu Wydział Sprzeciwów uznał, że informacje, jakie były w posiadaniu Urzędu w dniu upływu terminu na wniesienie sprzeciwu nie pozwalały na stwierdzenie istnienia wcześniejszego znaku towarowego. Stwierdzenie to jest podstawą zaskarżenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz. U. L 303 z 15.12.1995r., str. 1-32

Skarga wniesiona dnia 19 maja 2004 r. przez Pascala Halleza przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-187/04)

(2004/C 201/41)

(Język postępowania: francuski)

Europejskich, wniesiona przez Pascala Halleza, zamieszkałego w Genappe (Belgia), reprezentowanego przez Carlosa Mouratę, avocat.

Skarżący wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- Uchylenie decyzji osoby oceniającej w postępowaniu odwoławczym z dnia 22 lipca 2003 r. odnoszącej się do sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej strony skarżącej za okres od dnia 1 lipca 2001 r. do dnia 31 grudnia 2002 r.;
- Uchylenie dorozumianej decyzji organu uprawnionego do mianowania z dnia 20 lutego 2004 r. udzielającej odpowiedzi negatywnej na zażalenie skarżącego;
- Obciążenie strony pozwanej kosztami sądowymi, jak również niezbędnymi wydatkami poniesionymi w związku z postępowaniem, w szczególności wydatkami związanymi z ustanowieniem adresu do doręczeń, z podróżą i pobytem, a także obejmującymi wynagrodzenie adwokata i jego wydatki.

Zarzuty i główne argumenty:

Na poparcie swojej skargi skarżący powołuje się przede wszystkim na szereg naruszeń zasad postępowania w sprawie oceny i przepisów wykonawczych do art. 43 regulaminu pracowniczego, to jest:

- na fakt, że inny urzędnik powinien być osobą go oceniającą, ponieważ był jego służbowym przełożonym, a nie osoba oceniająca, która figuruje w zaskarżonym sprawozdaniu,
- na brak konsultacji z jego poprzednimi przełożonymi,
- na spóźniony charakter drugiego dialogu, jak również opinii osoby oceniającej w postępowaniu odwoławczym,
- na rzekomo nieprawidłowe wyznaczenie przewodniczącego komitetu parytetowego do spraw oceny.

Skarżący powołuje się również na pogwałcenie zasady niezależności audytorów wewnętrznych, ze względu na to, iż jeden z członków komitetu parytetowego do spraw oceny należał do Dyrekcji Generalnej, w której skarżący przeprowadzał audyt oraz iż osoba oceniająca w postępowaniu odwoławczym była Sekretarzem Generalnym Komisji, który również mógł być poddany kontroli. Skarżący uważa, że w powyższej sytuacji to wice-przewodniczący do spraw reformy Komisji powinien być osobą go oceniającą w postępowaniu odwoławczym. Ostatecznie skarżący zarzuca pogwałcenie obowiązku uzasadnienia, zasady równości traktowania, jak również popełnienie przez osobę oceniającą oczywistych błędów w ocenie.